

σκάω

σκάω κ. **σκάζω** κ. **σκάνω**, ρ. [<αρχ. σκάζω], σκάω. **1.** στενοχωρώ κάποιον υπερβολικά, τον κάνω να νιώσει έντονη δυσφορία: «σταμάτα, επιτέλους, γιατί μ' έσκασες μ' αυτή τη γκρίνια σου!». (Λαϊκό τραγούδι: *τρέχω να το πιάσω κάτω απ' τα γιαπιά, τη γλωσσίστα βγάζει, να με **σκάσει** θέλει πια*). **2.** στενοχωριέμαι υπερβολικά, νιώθω έντονη δυσφορία: «έμαθε πως έγινε ένα πολύνεκρο δυστύχημα στην εθνική οδό κι έσκασε, μέχρι να γυρίσουν τα παιδιά του στο σπίτι». **3.** εμφανίζομαι ξαφνικά, απότομα και χωρίς να με περιμένουν: «εκεί που καθόμασταν ήσυχα και κουβεντιάζαμε, έσκασε ο τάδε και μας πληροφόρησε για το θάνατο του τάδε». **4.** ζηλεύω ανυπόφορα: «έσκασε μόλις έμαθε πως αγόρασα καινούριο αυτοκίνητο». (Λαϊκό τραγούδι: *απόψε σε γλεντάω κι ο κόσμος πάει να **σκάσει**, κοντεύει απ' τη ζήλεια να τους φύγει το καφάσι*). **5.** ζεσταίνομαι υπερβολικά: «άνοιξε λίγο το παράθυρο, γιατί έσκασα». **6.** τρώω υπερβολικά: «έφαγα τόσο πολύ, που έσκασα». **7.** πίνω υπερβολικά: «ήπια τόσο πολύ, που έσκασα». **8. σκάσει!** προστακτ. αορ., (προστακτικά ή απειλητικά) πάψε, μη μιλάς: «σκάσε, επιτέλους, ν' ακούσουμε τι λέει ο άνθρωπος!». Συνών. *βούλωσ' το!* (Ακολουθούν 79 φρ.).

- *ας σκάσει!* έκφραση με την οποία δείχνουμε την εκδικητική μας διάθεση για κάποιον που μας ζηλεύει. (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ καλέ θα σε αγαπώ κι όποια ζηλεύει, **ας σκάσει**, της πικροδάφνης το ζουμί να πει να της περάσει*).

- *απ' τη μύτη να τον πιάσεις, θα σκάσει*, βλ. λ. [μύτη](#).

- *βάλθηκαν να με σκάσεις!* έκφραση δυσφορίας σε κάποιον που παρ' όλες τις υποδείξεις μας δεν εννοεί να συμμορφωθεί. (Λαϊκό τραγούδι: *πού να είσαι; χάθηκαν· **να με σκάσεις βάλθηκαν**· έχω λίγες συμφορές· θα μου φέρεις κι άλλες· με χτυπούν στο πρόσωπο σιγανοψιχάλες*).

- *για να σκάσουν οι εχθροί (οχτροί) μας!* βλ. λ. *εχθρός*.

- *δεν έσκασε χείλι*, βλ. λ. [χείλι](#).

- *έσκασα απ' τα γέλια ή έσκασα στα γέλια ή έσκασα στο γέλιο*, βλ. λ. *γέλιο*.

- *έσκασαν τα χείλη μου*, βλ. λ. [χείλι](#).

- *έσκασε απ' τη ζήλια του*, βλ. λ. *ζήλια*.

- *έσκασε απ' το κακό του*, βλ. λ. *κακός*.

- *έσκασε η μπόμπα*, βλ. λ. *μπόμπα*.

- *έσκασε σαν βόμβα*, βλ. λ. [βόμβα](#).

- *έσκασε σαν βόμβα πολλών μεγατόνων*, βλ. λ. [βόμβα](#).

- *έσκασε σαν μπόμπα*, βλ. λ. *μπόμπα*.

- *έσκασε σαν φουρνέλο*, βλ. λ. *φουρνέλο*.

- *έσκασε σαν φούσκα*, βλ. λ. [φούσκα](#).

- *έσκασε στο κλάμα*, βλ. λ. *κλάμα*.

- *έσκασε το ρομπότ*, βλ. λ. *ρομπότ*.

- *έσκασε το χείλι του*, βλ. λ. [χείλι](#).

- θα κάτσω να σκάσω! βλ. λ. [κάθομαι](#).
- θα σε σκάσω κάτω σαν σκατό, βλ. λ. [σκατό](#).
- θα σε σκάσω (κάτω) σαν καρπούζι ή θα σε σκάσω (κάτω) σαν το καρπούζι, βλ. λ. [καρπούζι](#).
- θα σκάσει η φούσκα μου, βλ. λ. [φούσκα](#).
- μας την έσκασε ή μου την έσκασε, **α.** με ξεγέλασε, με εξαπάτησε: «μου φάνηκε τίμιος άνθρωπος, αλλά μου την έσκασε κι έχασα ένα σωρό λεφτά». (Λαϊκό τραγούδι: οι μπάτσοι μας μπλοκάρανε, ρε Μάνθο, **μας τη σκάσανε**. Κάντε μάγκες τη δουλειά σας, μη χαλάτε την καρδιά σας). **β.** διέφυγε της προσοχής μου και έφυγε από κοντά μου χωρίς να το καταλάβω, μου την κοπάνησε: «την ώρα, που έσκυψα να δέσω τα κορδόνια μου, μου την έσκασε». (Λαϊκό τραγούδι: **μου την έσκασες** στη ζούλα, αχ, πού θα πας, βρε Κούλα, όπου σ' έβρω, βρε μοβόρα, θα σου ξηγηθώ στα φόρα). Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.
- μη σκας! **α.** μη στενοχωριέσαι: «σκοπός ήταν να μη γίνει το κακό, τώρα που έγινε, μη σκας!». **β.** (ως απειλή) έννοια σου(!): «μη σκας, γιατί, όταν έρθει η ώρα, θα σε περιποιηθώ καταλλήλως!».
- μου 'σκασε (κάποιος ή κάτι), μου παρουσιάστηκε ανέλπιστα: «μέσα στην αγωνία μου, μου 'σκασε ένας παλιόφιλος και με βοήθησε || την τελευταία στιγμή μου 'σκασε ένας άσος και πήρα το κόλπο». (Τραγούδι: κοίτα ρε που **μου 'σκασε** γαμπρός, σκανταλιάρης και πρωθυπουργός).
- μου 'σκασε το φλας (το φλασάκι), βλ. λ. φλας.
- μου 'σκασε φλασιά, βλ. λ. [φλασιά](#).
- να καμωθείς και να σκάσεις! βλ. λ. [καμώνομαι](#).
- να ξεραθείς και να σκάσεις! βλ. λ. ξερένομαι.
- να πρηστείς και να σκάσεις! βλ. πρήζομαι.
- να σκάσει! βλ. φρ. ας σκάσει(!).
- να σκάσεις! (απειλητική προस्ताγή) μη μιλάς, πάψε.
- να σκάσεις και να πλαντάξεις! **α.** έκφραση εκνευρισμένου ή αγανακτισμένου ατόμου με την έννοια πάψε πια, βούλωσέ το. **β.** πολλές φορές, δίνεται ως απάντηση από εκνευρισμένο άτομο σε κάποιον που για κάποιο λόγο δυσανασχετεί για κάτι με το θα σκάσω(!).
- να σκάσουν οι εχθροί (οχτροί) μας! βλ. λ. εχθρός.
- ο διάβολος να σκάσει! (ενν. εγώ θα το κάνω), βλ. λ. [διάβολος](#).
- όχι θα κάτσω να σκάσω! βλ. λ. [κάθομαι](#).
- πάει να σκάσει, υποφέρει, ασφυκτιά από μεγάλη ζήλια που νιώθει: «κάθε φορά που έχω κάποια επιτυχία, πάει να σκάσει». (Λαϊκό τραγούδι: απόψε σε γλεντάω κι ο κόσμος **πάει να σκάσει**, κοντεύει απ' τη ζήλεια να του φύγει το καφάσι).
- που να σκάσεις! λέγεται χαϊδευτικά σε άτομο υπό τύπον επίπληξης: «που να σκάσεις, παλιόπαιδο, πού γύριζες όλο το πρωί κι έφαγα τον κόσμο να σε βρω!». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το μπα.
- προτού σκάσουν τ' αβγά, άρχισε να μετράει πουλιά, βλ. λ. [πουλί](#).

- σκάει απ' τη ζήλια ή σκάει απ' τη ζήλια του ή σκάει στη ζήλια ή σκάει της ζήλιας, βλ. λ. ζήλια·
- σκάει από υγεία, βλ. λ. [υγεία](#)·
- σκάει γάιδαρο ή σκάει και γάιδαρο, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- σκάει διάβολο ή σκάει και διάβολο, βλ. λ. [διάβολος](#)·
- σκάει δόντι, βλ. λ. δόντι·
- σκάει ο τζίτζικας, βλ. λ. τζίτζικας·
- σκάει ο τόπος, βλ. λ. τόπος·
- σκάει το λάστιχο, βλ. λ. λάστιχο·
- σκάσε διάβOLE! βλ. λ. [διάβολος](#)·
- σκάσε και κολύμπα! λέγεται σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης ή σε καταστάσεις που απαιτούν τη συγκέντρωση των δυνάμεών μας για την αντιμετώπιση κάποιας δυσκολίας. (Τραγούδι: κι όταν μαστουριά πιάνει τα σφυριά και τα κάνει λίμπα, **σκάσε και κολύμπα**). Από την εικόνα του ναυαγισμένου που αγωνίζεται να σωθεί και δε μιλάει για να μη ξοδεύει δυνάμεις και αναφέρεται σε μια σειρά μακάβριων ανεκδότων που κυκλοφόρησαν στη δεκαετία του 1970: Μπαμπά είναι μακριά η Αμερική; -Σκάσε και κολύμπα! // Μπαμπά πού είναι η γιαγιά; -Σκάσε και τρώγε! // Μπαμπά τι θα κάνουμε τη μαμά; -Σκάσε και σκάβε! καθώς και άλλα·
- σκάω απ' τη ζέστα, βλ. λ. ζέστα·
- σκάω ένα χαμόγελο, βλ. λ. χαμόγελο·
- σκάω κανόνι, βλ. λ. κανόνι·
- σκάω μούρη, βλ. λ. μούρη·
- σκάω μύτη, βλ. λ. [μύτη](#)·
- σκάω σαν καρπούζι, βλ. λ. [καρπούζι](#)·
- σκάω στη μέση, βλ. λ. μέση·
- σκάω τα λεφτά, βλ. λ. λεφτά·
- σκάω την μπόμπα, βλ. λ. μπόμπα·
- σκάω το μυστικό, βλ. λ. μυστικός·
- σκάω το παραμύθι, βλ. λ. παραμύθι·
- τα σκάω (ενν. τα λεφτά), **α.** πληρώνω κάποιο χρηματικό ποσό τοις μετρητοίς, ιδίως παρά τη θέλησή μου: «μου 'ρθε το φιρμάνι της εφορίας και πήγα πρωί πρωί και τα 'σκασα». **β.** (γενικά) πληρώνω τοις μετρητοίς: «αγόρασα ένα αυτοκίνητο και τα 'σκασα μέχρι δεκάρας»·
- το 'σκασε αλά γαλλικά, βλ. λ. αλά·
- το 'σκασε απ' το σπίτι, βλ. λ. σπίτι·

- το σκάω, **α.** φεύγω κρυφά, τρέπομαι σε φυγή: «μόλις είδα να 'ρχονται οι μπάτσοι, το 'σκάσα, γιατί είχα κι εγώ κάπου λερωμένη τη φωλιά μου». (Λαϊκό τραγούδι: ζούλα η Μαριωρή το βράδυ, **το 'σκάσε** μες στο σκοτάδι). **β.** δραπετεύω: «χτες βράδυ το 'σκάσαν απ' τη φυλακή τρεις κρατούμενοι»·

- τον έσκασε (κάτω) σαν καρπούζι ή τον έσκασε (κάτω) σαν το καρπούζι, βλ. λ. [καρπούζι](#)·

- τον έσκασε κάτω σαν σκατό, βλ. λ. [σκατό](#)·

- του 'σκάσα ένα ζίλι, βλ. λ. [ζίλι](#)·

- του 'σκάσα ένα μπάτσο ή του 'σκάσα μια μπάτσα, βλ. λ. [μπάτσο](#)·

- του 'σκάσα ένα σκαμπίλι, βλ. λ. [σκαμπίλι](#)¹·

- του 'σκάσα ένα χαστούκι, βλ. λ. [χαστούκι](#)·

- του 'σκάσα ένα φούσκο, βλ. λ. [φούσκος](#)·

- του 'σκάσα μια σφαλιάρα, βλ. λ. [σφαλιάρα](#)·

- του 'σκάσα μια φάπα, βλ. λ. [φάπα](#)·

- του την έσκασα, τον εξαπάτησα, τον ξεγέλασα: «νόμιζε πως θα μπορούσε να με κοροϊδέψει, αλλά του την έσκασα και τραβάει τα μαλλιά του». (Λαϊκό τραγούδι: άντε του καημένου του Μποχώρη **του τη σκάσαν** στο παπόρι και του πήραν πεντακόσια όλο λίρες κι όλο γρόσια)·

- του την έσκασα σαν κορόιδο, βλ. λ. [κορόιδο](#)·

- του την έσκασα την πλάκα, βλ. λ. πλάκα

- του την έσκασε την τρίπλα, βλ. λ. [τρίπλα](#)·

- του (της) σκάω ένα φιλί, βλ. λ. φιλί·

- τώρα σκάσε, βλ. λ. [τώρα](#)·

- φίδι να φτύσει, θα σκάσει, βλ. λ. [φίδι](#)·